

Tamás tanúságtétele

A mai vasárnapra egy vendéget hívtam. Ő vezeti ma gondolatainkat, elmélkedésünket.

Köszönöm a meghívást erre az ünnepi alkalomra. Engedjék meg, hogy először is bemutatkozzak: Tamás vagyok, a názareti Jézus apostola, a tizenkettőből az egyik. Van egy melléknevem is, Ikernek hívnak, de az ikertestvéremről most nem szeretnék beszélni. Sokan csak hitetlen Tamásként emlegetnek, amin nem szoktam megsértődni, inkább arra kérek mindenkit, hogy tanuljanak abból, ahogyan én a kezdeti hitetlenségemből, kételkedésemből eljutottam a hitre.

Bizonyára azt gondoljátok, hogy hitetlen voltam. Pedig ennél rosszabb volt a helyzet, én teljesen kétségbe voltam esve. Nagyon megrendített az, ami Jézussal történt. Korábban elképzelni sem tudtam volna azt, hogy az ő élete ilyen szörnyű módon, az ő keresztre feszítésével fog véget érni. Csodálatos volt az a három esztendő, amíg együtt voltam vele én és a többi tanítvány. Amikor Jézust elfogták és másnap meghalt a kereszten, én teljesen kétségbe estem, elrejtöztem mindenki elől. Ezért nem voltam ott, amikor Jézus megjelent a többieknek. De, ugye megértitek az én helyzetemet? Ugye, megértitek az én akkori lelkiállapotomat? Egyedül akartam lenni. Újra át akartam gondolni mindent, ami velem történt, amíg az Úr tanítványa voltam, főként az utolsó napok eseményeit. El akartam gondolkodni azon is, hogy mi lesz ezután? Mit fogok tenni mostantól? Mi fogja kitölteni életem napjait? Zaklatott voltam és egyáltalán nem értettem, hogy miért így kellett befejeződni ennek a csodálatos

történetnek Jézussal. Nem akartam senkivel sem találkozni. Tudjátok, attól is félttem, hogy ha Jézusnak ez lett a sorsa, akkor utána majd mi, az apostolok fogunk következni. Félttem, hogy néhány nap múlva engem is elfognak és elítélnek. Magamban azt tervezgettem, hogy kicsit várok, aztán egy éjszaka elszökök a városból és valahol majd új életet kezdek. Kérlek, ne ítéljetek el engem! Szerintem közületek sokan ugyanígy tettek volna. Nem akarlak ezzel megbántani benneteket, de talán ti is ugyanolyan elkeseredettek és kétségbeesettek lettetek volna ebben a helyzetben, mint én.

Aztán mégis találkoztam az apostolokkal. Ez azon az estén történt, amely napnak a hajnalán Jézus feltámadt. De én mit sem tudtam erről! És akkor a többiek elmondták, hogy Jézus él, feltámadt a halálból. Egymás szavába vágva bizonygatták nekem, hogy megjelent nekik. Mindenki csak velem foglalkozott, engem akartak meggyőzni arról, hogy igazat mondanak. Én meg csak ráztam a fejemet kételkedve: Ezt csak akkor fogom elhinni, ha én is láthatom őt! Igen, azt akartam, hogy megérinthessem a sebhelyeket a testén.

Így gondolkodtam, aztán ismét elmentem, hogy magamban legyenek. Tud-

játok milyen volt számomra az a hét? Szörnyűbb, mint a korábbi napok! Egyrészt nagyon bántott, hogy nem voltam együtt a többiekkel. Bántott, hogy egyedül én maradtam le arról, amikor a Feltámadott megjelent. Másrészt elkezdtem reménykedni. Bízam abban, hogy teljesülhet a vágyam.

Ezért mentem aztán egy hét múlva a többi apostolhoz. Úgy éreztem, hogy ki kell nyitnom egy ajtót, amelyet Jézusnak nem kell kinyitnia. Az ajtón át be kell lépnem oda, ahová Jézus majd nem ajtón keresztül fog megérkezni, hanem egyszerűen megjelenik. És ki kellett nyitnom szívem kapuját is. És ekkor történt az újabb megjelenés. Jézus ismerte az én vágyamat és teljesítette azt. Rengeteg csodálatos dolgot átéltem Jézus mellett, de ez volt a legcsodálatosabb. Bántam már, hogy kételkedtem és nem hittem apostoltársaimnak. Aztán megvallottam hitemet, ezt mondtam Jézusnak: „Én Uram, én Istenem!” A szeméből megbocsátás sugárzott. Én pedig örültem, hogy a hitetlenségem megszűnt.

Azóta is a világot járom. Mindenütt azt próbálom az emberek lelkére kötni, amit Jézus mondott nekem: „Boldogok, akik nem láttak, és mégis hisznek!”

Húsvét 2. vasárnapja
ApCsel 2,42-47
1Pét 1,3-9
Jn 20,19-31

Hétfő
ApCsel 4,23-31
Jn 3,1-8

Kedd
ApCsel 4,32-37
Jn 3,7-15

Szerda
ApCsel 5,17-26
Jn 3,16-21

Csütörtök
ApCsel 5,27-33
Jn 3,31-36

Péntek
ApCsel 5,34-42
Jn 6,1-15

Szombat, Szent Márk evangélista
1Pét 5,5b-14
Mk 16,15-20

Húsvét 3. vasárnapja
ApCsel 2,1422-23
1Pét 1,17-21
Lk 24,13-35